Lietas Nr. C29646411
Lietas arhīva Nr. CA-0551-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2016.gada 29.novembrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja J.Mauliņa
un tiesneses A.Klaiše un L.Kraule
ar sekretāri E.Ansuli

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu biedrības "/nosaukums B/" prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu, sakarā ar /pers. E/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 27.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

2011.gada 19.maijā Biedrība "/nosaukums B/" (turpmāk prasītāja) cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. E/ (turpmāk atbildētāja), vēlāk to precizējot un papildinot, un lūdzot piedzīt pamatparādu 5 638,27 EUR, tiesas izdevumus un atlīdzību par juridiskajiem pakalpojumiem, kā arī atzīt tiesības saņemt likumiskos 6 procentus gadā no parāda summas par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei (1.sējums, lietas 4.-6.lapa; 2.sējums, 5.lapa; 3.sējums, 6., 129.-130.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājai pieder dzīvoklis /adrese/, daudzdzīvokļu dzīvojamajā mājā, kuras apsaimniekošana, saskaņā ar 2010.gada 8.februāra dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, uzticēta prasītājai.

Prasītāja ir pildījusi tai doto dzīvojamās mājas apsaimniekošanas uzdevumu, tostarp noslēgusi attiecīgus līgumus ar pakalpojumu sniedzējiem (par ūdensapgādi, siltumenerģijas un

elektroenerģijas piegādi, atkritumu izvešanas pakalpojumiem) un regulāri apmaksā pakalpojumu sniedzēju piestādītos rēķinus, apmaksājusi arī atbildētājas patērētos pakalpojumus. Savukārt atbildētāja nav veikusi samaksu prasītājai ne par pakalpojumiem, ne par apsaimniekošanas izdevumiem, nav apmaksājusi nevienu no tai piestādītajiem rēķiniem par laiku no 2010.gada 1.marta līdz 2011.gada 30.aprīlim.

Prasītājas veiktā samaksa par atbildētājas saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, par atbildētājai piederošo dzīvokļa īpašumu ir uzskatāmi par derīgajiem izdevumiem Civillikuma 866.panta izpratnē, bet atbildētājas izvairīšanās no to samaksas nodara prasītājai būtiskus zaudējumus.

Prasība pamatota uz Civillikuma 853., 866., 1402.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8., 12., 29.pantu, 13.panta pirmo daļu, 27.panta pirmo, ceturto, piekto daļu, 28.panta trešo daļu.

2011.gada 8.jūlijā atbildētāja tiesā iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, vēlāk tos papildinājusi (1.sējums, lietas 63.-67., 192.-195.lapa) un norādījusi, ka prasības pieteikumam nav pievienots "Pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašumā esošās daļas uzturēšanu un apsaimniekošanu". Lēmumu par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu ir jāpieņem dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē, bet no prasības pieteikuma pievienotā dzīvojamās mājas 2010.gada 8.februāra dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola izriet, ka šāds lēmums sapulces gaitā nav ticis pieņemts.

2011.gada 25.martā prasītājai nosūtīta pretenzija par izrakstīto rēķinu, norādot, ka nav iepazīstināta ar dokumentiem, kas pamatotu prasītājas kā apsaimniekotāja un pārvaldnieka darbības tiesiskumu un ka iesniegtajā rēķinā nav ņemti vērā ūdens skaitītāju rādījumi, ūdens patēriņš ir aprēķināts pēc Rīgas ūdens tarifa, tādējādi nepamatoti palielinot maksājumu par ūdeni. Ūdens skaitītāja rādījumi nosūtīti gan uz prasītājas darbinieces /pers. F/ mobilo tālruni, gan arī prasītājas valdes locekļa /pers. G/ mobilo tālruni un e-pastu. Tomēr nezināmu iemeslu dēļ šie skaitītāju rādījumi nav tikuši ņemti vērā.

Tā kā dzīvojamās mājas 2010.gada 8.februāra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē nav pieņemts lēmums par apsaimniekošanas (pārvaldīšanas) maksas noteikšanu, tad nav arī tiesiska pamata veikt šādu maksājumu. Prasītājas piestādītajos rēķinos norādītā pozīcija "Pārvaldīšanas process" neietilpst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantā uzskaitītajās, obligāti veicamajās pārvaldīšanas darbībās un pakalpojumos, kas obligāti ir jāsniedz. No prasītājas iesniegtajiem dokumentiem neizriet, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce būtu pieņēmusi lēmumu vai sniegusi skaidrojumu par "Pārvaldīšanas procesa" izdevumiem. Pozīcijas "Pārvaldīšanas process" saturs un tajā iekļautie maksājumi nav konstatējami arī no rēķinu satura. Minētajos rēķinos ir virkne neprecizitāšu un kļūdu, nenorādot pamatojumu, tiek mainīti dažādu pakalpojumu tarifi, kas liedz izprast rēķinu saturu un pakalpojumu aprēķināšanas kārtību. Uzskata, ka prasītājai jāiesniedz tiesā pārskati, kas ļautu pilnībā izprast sniegto pakalpojumu apmēru un naudas līdzekļu izlietojumu par visu pārskata periodu.

Tāpat prasītāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus, ka prasītājas darbiniekiem, kas veic pārvaldīšanu, būtu šādam uzdevumam atbilstoša profesionālā kvalifikācija. Līdz ar ko ir pamats secināt, ka prasītāja nav tiesīga veikt pārvaldnieka funkcijas.

Prasītāja nav izpildījusi Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā paredzēto pienākumu pierādīt prasības pamatotību.

Lietā nav iesniegts detalizēts prasības summas aprēķins, tiesvedības gaitā iesniegtie prasītājas rēķini atšķiras no tiem, kas iesniegti pie sākotnējās prasības celšanas, turklāt, palielinoties prasības summai, vienlaikus mainījušās pakalpojumu pozīcijas un nav skaidrs kādi rēķini veido prasības pamatu un kādā daļā prasība tiek uzturēta. Tiesvedības gaitā iesniegtajos aprēķinos ir mainīts parāda periods, mainītas summas pilnīgi visām pakalpojumu pozīcijām izņemot apsaimniekošanas maksu.

Tāpat nav skaidrs saskaņā ar kādu metodiku aprēķināta maksa par karsto ūdeni, atbildētāja neatzīst arī pozīcijas "pasta pakalpojumi" un "tehniskā apkalpošana", jo tās ir pozīcijas, kuras pārvaldniekam ir pienākums sniegt un nodrošināt par pārvaldīšanas maksu un likums neatļauj tās iekļaut papildus maksājumos.

Turklāt karsto ūdeni un ar to saistītos pakalpojumus neizmanto, jo ir uzstādīts boilers. Pieprasīto līgumsodu neatzīst, jo nevienā no piestādītajiem

rēķiniem tas nav aprēķināts. Tā kā nav noslēgts līgums ar prasītāju, tad prasītājai nav tiesību šādu līgumsodu aprēķināt. Maksu par ūdeni un kanalizācijas pakalpojumiem gatava maksāt atbilstoši dzīvoklī uzstādītajiem ūdens skaitītāju rādījumiem.

2015.gada 10.novembrī tiesā saņemts prasītājas un Dzīvokļu īpašnieku biedrības "/nosaukums A/" kopīgi parakstīts pieteikums ar lūgumu aizstāt lietā prasītāju ar Biedrību "/nosaukums A/"., kas 2016.gada 22.februārī iesniegts atkārtoti sakarā ar atbildētājas šaubām par pieteikuma parakstījušās pārstāvības tiesību esamību uz pieteikuma parakstīšanas brīdi.

Pieteikumā norādīts, ka, saskaņā ar 2015.gada 3.novembra cesijas līgumu, prasītāja ir cedējusi Biedrībai "/nosaukums A/" prasījuma tiesības par parāda piedziņu pret atbildētāju.

2016.gada 28.janvārī tiesā saņemts atbildētājas lūgums par tiesvedības apturēšanu, jo atbildētāja uzskata, ka lietas izskatīšana nav iespējama kamēr nav izskatīta civillieta Nr.C29360516 un tiesas ceļā izlemts vai Dzīvokļu īpašnieku biedrība "/nosaukums A/" ir tiesīga veikt dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un vai dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumi ir spēkā esoši.

2016.gada 2.martā tiesā iesniegti papildinājumi atbildētājas lūgumam par tiesvedības apturēšanu, kurā atbildētāja norāda apstākļus, kas atbildētājas ieskatā dod pamatu tiesvedības

apturēšanai lietā - līdz tiks izskatīta civillieta Nr. C29399016, /pers. E/ prasībā pret Biedrību "/nosaukums B/" un Dzīvokļu īpašnieku biedrību "/nosaukums A/" par 2015.gada 3.novembra cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu no tā noslēgšanas dienas.

2016.gada 1.marta tiesas sēdē ar prasītājas un Dzīvokļu īpašnieku biedrības "/nosaukums A/" pārstāvju kopīgi parakstītu pieteikumu atsaukts iepriekš šo personu iesniegtais pieteikums par prasītājas aizstāšanu sakarā ar to, ka starp cesijas līguma pusēm 2016.gada 1.martā ir atcēlēja līgums, ar ko puses vienojušās par cesijas līguma atcelšanu ar 2016.gada 1.martu.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 7.marta tiesas sēdes protokollēmumu atbildētājas pieteikums par tiesvedības apturēšanu lietā ir noraidīts.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 27.aprīļa spriedumu (5.sējums, lietas 85.-93.lapa) piedzīts no /pers. E/ par labu biedrībai "/nosaukums B/" mājas apsaimniekošanas un sniegto pakalpojumu parāds 5 638,27 *euro* (Ls 3 962,60) par laiku no 2010.gada 1.februāra līdz 2015.gada 31.jūlijam, valsts nodeva 460,27 *euro* (Ls 323,48), ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 628,50 *euro* (Ls 441,71), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,40 *euro* (Ls 4,50), kopā 6 733,44 *euro* jeb Ls 4 732,29.

Noteiktas biedrībai "/nosaukums B/" tiesības saņemt no /pers. E/ par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) likumiskos sešus procentus gadā no piespriestā, bet neatmaksātā pamatparāda, kas uz sprieduma pasludināšanas brīdi ir 5 638,27*euro* (Ls 3 962,60), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Izbeigta tiesvedība prasības daļā par līgumsoda piedziņu.

Tiesa konstatējusi, ka no 2010.gada 8.februāra īpašnieku kopsapulces protokola redzams, ka atbildētāja kā vienīgā no dzīvokļu īpašniekiem ir balsojusi pret dzīvojamās mājas apsaimniekošanas tiesību nodošanu prasītājai (kopsapulces protokola 1.punkts) un lietā nav strīda par to, ka starp prasītāju un atbildētāju nav noslēgts atsevišķs dzīvojamās mājas un tai piesaistītā zemes gabala pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums.

Tomēr atsevišķa pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma nenoslēgšana neatbrīvo atbildētāju no pienākuma dzīvokļa īpašniekam maksāt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu proporcionāli savai īpašuma daļai kopīpašumā, jo šāds pienākums atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei izrietēja no likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 8. un 12.panta un Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta (spēkā ar 2011.gada 1.janvāri).

Tiesa atsaukusies uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu (*iepriekš - likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants*), kas noteica dzīvokļa īpašnieka pienākumus, tajā skaitā pienākumu segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana, u.c.). Likuma 13.pants paredz, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Dzīvokļu īpašnieku kopība 2010.gada 8.februāra kopsapulcē ir pieņēmusi lēmumu apstiprināt pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu par daudzdzīvokļu mājas /adrese/ kopīpašumā esošās daļas uzturēšanu un apsaimniekošanu (turpmāk pārvaldīšanas līgums), nosakot, ka līgums stājas spēkā 2010.gada 1.martā (5.punkts).

Atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei ir saistoši pārvaldīšanas līgumā noteiktie pienākumi- uz likuma pamata (Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešo daļu).

Saskaņa ar pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma 6.10.punktu, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums veikt maksājumus par nekustamā īpašuma pārvaldīšanu, uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī par komunālajiem un citiem pakalpojumiem, kas saņemti ar apsaimniekotāja starpniecību, pamatojoties uz apsaimniekotāja izrakstīto rēķinu par kārtējo mēnesi. Savukārt pārvaldīšanas līguma 6.11.punktā ir paredzētas dzīvokļa īpašnieka tiesības apstrīdēt izrakstīto rēķinu līdz mēneša pēdējam datumam, pamatojot to rakstiski (..).

Tā kā atbildētāja pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma 6.11.punktā noteiktajā termiņā nav

izmantojusi tiesības rakstiski apstrīdēt prasītājas izrakstītos rēķinus, tad atbildētājai, tiesas ieskatā, vairs nav pamata atsaukties uz šo rēķinu nepamatotību. Bez tam, atbildētājas izteiktie iebildumi pret prasītājas izrakstītajiem rēķiniem arī nav pamatoti pēc būtības.

No lietas materiāliem nav konstatējams, ka īpašnieku kopsapulcē pieņemtie lēmumi, tostarp daļā par apsaimniekošanas un komunālo maksājumu aprēķināšanas apmēru un to aprēķināšanas kārtību, likumā noteiktajā kārtībā būtu apstrīdēti. Līdz ar to tiesa secina, ka minētie dzīvokļu īpašnieku lēmumi ir spēkā esoši un juridiski saistoši ikvienam dzīvokļa īpašniekam, tostarp arī atbildētājai.

Dzīvokļu īpašnieku kopība 2010.gada 8.februāra kopsapulcē ir lēmusi par visu rēķinos iekļauto apmaksas pozīciju, tostarp nolemts, ka dzīvokļu īpašniekiem, kas nenodos aukstā ūdens rādījumus, tiks piemērots aprēķins 6 kubikmetri mēnesī vienam iedzīvotājam, bet par karstā ūdens uzsildīšanu tiks piemērots tarifs 4 kubikmetri mēnesī vienam iedzīvotājam (protokola 4.5.punkts).

No prasības summas aprēķina ir redzams, ka prasītāja laikā no 2010.gada marta līdz 2012.gada martam prasītājai ir aprēķinājusi ūdens patēriņu pēc fiksētas summas, kas, kā norāda prasītāja, aprēķināta pamatojoties uz īpašnieku kopsapulces protokola 4.5.punktu un pārvaldīšanas līguma 6.6.2.punktu - jo atbildētāja nav nodevusi prasītājai aukstā ūdens patēriņa skaitītāja rādījumus. Tāpat redzams, ka minētajā laika periodā atbildētājai aprēķināta arī samaksa par karstā ūdens patēriņu. Kā tiesas sēdē norādīja prasītājas pārstāvis, minētajā laika periodā prasītāja nebija informējusi par aukstā ūdens skaitītāja rādījumiem un to, ka karsto ūdeni viņa nepatērē.

Pārvaldīšanas līguma 6.6.punktā ir paredzēta vienota aukstā un karstā ūdens rādījumu nodošanas kārtība- rēķinā norādītajos datumos dzīvokļa īpašniekam aizpildot pasakni ar ūdens

skaitītāju rādījumiem, apstiprinot to ar parakstu un iemetot apsaimniekotāja pastkastītē (..).

Tiesa konstatējusi, ka atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, nav pierādījusi, ka ir nodevusi ūdens skaitītāja rādījumus saskaņā ar Pārvaldīšanas līguma 6.6.punktā paredzēto kārtību. Šādos apstākļos tiesa secina, ka atbildētāja nebija paziņojusi prasītājai par aukstā un karstā ūdens patēriņa rādījumiem un līdz ar to prasītāja ir pamatoti atbildētājai aprēķinājusi aukstā un karstā ūdens patēriņu saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības 2010.gada 8.februāra kopsapulces protokolā un pārvaldīšanas līgumā (pārvaldīšanas līguma 6.6.2.punkts) paredzētajiem aukstā un karstā ūdens patēriņa pieņēmumiem.

Tāpat nav pamatoti atbildētājas argumenti attiecībā uz rēķinos iekļautajām pozīcijām "pasta pakalpojumi" un "tehniskā apkalpošana", jo dzīvokļu īpašnieku 2010.gada 8.februāra kopsapulcē ir nolemts rēķinos iekļaut arī Latvijas pasta izdevumus (4.3.punkts). Minētie izdevumi, kā tiesas sēdē paskaidroja prasītājas pārstāvis, ir radušies, jo rēķinus atbildētājai turpināts sūtīt ar pasta starpniecību pēc tam, kad atbildētāja bija pārtraukusi veikt to apmaksu. Savukārt ar rēķinos iekļauto pozīciju "tehniskā apkalpošana", kā tiesas sēdē paskaidroja prasītājas pārstāvis, ir saprotamas izmaksas par dzīvojamās mājas apsaimniekošanai nepieciešamās infrastruktūras uzturēšanu. Arī šādas izmaksas ir paredzētas 2010.gada 8.februāra kopsapulcē pieņemtajos dzīvokļu īpašnieku lēmumos - nolemjot rēķinos papildus iekļaut visus mājai nepieciešamos remonta un apsaimniekošanas izdevumus, dalot tos proporcionāli dzīvokļu īpašumu skaitam (4.8.punkts).

Atbildētājai, ja viņa dzīvokļu īpašnieku 2010.gada 8.februāra kopsapulcē pieņemtos dzīvokļu lēmumus uzskatīja par prettiesiskiem, bija tiesības tos apstrīdēt ceļot prasību tiesā. Tāpat atbildētājai, saskaņā ar pārvaldīšanas līguma 6.11.punktu, bija tiesības apstrīdēt prasītājas izrakstītos rēķinus - līdz mēneša pēdējam datumam, pamatojot to rakstiski. Tā kā tas nav darīts un visas rēķinos izrakstītās pozīcijas atbilst dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumiem, atbildētājas rakstveida paskaidrojumos ietvertie iebildumi pret tajos norādītajām pozīcijām - nav pamatoti. Tāpat nav pamatoti arī atbildētājas iebildumi par to, ka prasītājai neesot tiesību prasīt parādu (prasījuma tiesības) šajā lietā.

No lietas materiāliem ir redzams un lietā nav strīda par to, ka 2015.gada 2.novembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē nolemts atsaukt prasītājai doto dzīvojamās mājas /adrese/. lit.1, pārvaldīšanas uzdevumu, minētās dzīvojamās mājas pārvaldīšanu nolemts uzdot jaundibināmajai dzīvokļu īpašnieku biedrībai "/nosaukums A/". Tāpat dzīvokļu īpašnieku kopsapulce nolēmusi uzdot prasītājai nekavējoši nodot jaundibināmajai biedrībai prasījuma tiesības pret parādniekiem, tostarp atbildētāju (dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola Nr.2 9.7.punkts; pielikuma Nr.6 9.7.punkts). Pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku kopsapulces doto uzdevumu, 2015.gada 3.novembrī starp prasītāju un biedrību "/nosaukums A/" noslēgts līgums par parāda 6 720,06 *euro* cesiju.

Vienlaikus tiesa no lietas materiāliem konstatējusi, ka 2016.gada 1.martā starp prasītāju un dzīvokļu īpašnieku biedrību "/nosaukums A/" noslēgts līgums par 2015.gada 3.novembrī noslēgtā cesijas līguma atcelšanu.

Cesijas līguma atcelšanas sekas ir prasījuma tiesību pāreja atpakaļ no cesionāra uz cedentu. Tādējādi, ar 2016.gada 1.marta atcēlēja līguma noslēgšanu, prasītāja ir atguvusi prasījuma tiesības par parāda piedziņu no atbildētājas. Lai arī no lietas materiāliem neizriet, ka būtu atcelts prasītājas kopsapulcē pieņemtais lēmums par prasījuma tiesību nodošanu jaundibināmajai biedrībai, kas, domājams, bija iemesls prasītājai noslēgt 2015.gada 3.novembra cesijas līgumu, tomēr šis fakts pats par sevi neizraisa 2016.gada 1.marta atcēlēja līguma spēkā neesamību.

Dzīvokļu īpašnieku kopsapulces pieņemtais lēmums uzdot prasītājai nekavējoši nodot jaundibināmajai biedrībai prasījuma tiesības pret parādniekiem, tostarp atbildētāju, ir biedrības iekšējs lēmums, kura mērķis ir dot uzdevumu biedrības pārstāvjiem noslēgt cesijas līgumu. Šāds iekšējs biedrības lēmums par cesijas līguma noslēgšanu pats par sevi nenodibina prasījuma tiesību pāreju, jo Civillikuma 1793.panta 3.punkta izpratnē prasījuma cesiju var radīt tikai divpusējs tiesisks darījums un nevis vienpusējs kreditora lēmums par prasījuma tiesību nodošanu. Bez tam, līgumiskā cesija pēc savas būtības ir abstrakta saistība, jo līgumiskās cesijas gadījumā prasījuma pārejas tiesisko pamatu norādīt nav nepieciešams (*sk. Torgāns K. Saistību tiesības. 137.lpp., Tiesu namu aģentūra, 2014.g.*).

Līdz ar to prasījuma tiesību pret atbildētāju pārejas juridiskais pamats ir tieši 2015.gada

3.novembra cesijas līgums un nevis iepriekš pieņemtais biedru kopsapulces lēmums par prasījuma tiesību nodošanu. Savukārt tas, vai biedrības pārstāvja rīcība, vienojoties par cesijas līguma atcelšanu, bija vai nebija atbilstoša dzīvokļu īpašnieku dotajam uzdevumam par prasījuma tiesību nodošanu, nevar izraisīt cesijas līguma atcelšanas spēkā neesamību, jo biedrības iekšējam lēmumam par prasījuma tiesību nodošanu pašam par sevi trūkst juridiska spējas nodibināt vai aizkavēt prasījuma tiesību atpakaļ pāreju no cesionāra uz cedentu.

Tā kā atbildētāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus parāda pilnīgas vai daļējas samaksas faktam, tiesa atzinusi, ka parāds ir piedzenams no atbildētājas par labu prasītājai un prasītājai ir nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas Civillikuma 1765.pantā paredzētos likumiskos 6 procentus gadā, no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasības daļā par līgumsoda piedziņu tiesvedība ir izbeidzama uz Civilprocesa likuma 223.panta 4.punkta pamata, jo prasītājas pārstāvji tiesas sēdē šajā daļā atteicās no prasības.

Apelācijas sūdzību iesniegusi atbildētāja /pers. E/ pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā (5.sējums, lietas 97.-105.lapa). Norāda, ka tiesa izskatot un vērtējot pierādījumus lietā nav vērtējusi tos savstarpējā kopsakarībā, nav analizējusi un izvērtējusi iesniegtos rēķinus, nav vērtējusi atbildētājas pēdējā tiesas sēdē iesniegtos pierādījumus, līdz ar ko tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 97., 190., 193.pantā noteikto, kas novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

Prasītāja un biedrība "/nosaukums A/" nav apveltītas ar absolūtu līgumu brīvību noslēgt vai atcelt noteiktus darījumus pēc sava ieskata jebkurā laikā, jo šo līgumu brīvību ierobežo speciālās tiesību normās noteiktās prasības un priekšnoteikumi, ko tiesa nav ņēmusi vērā.

Tiesa ir devusi nepareizu juridisko vērtējumu par dzīvokļu īpašnieku kopsapulces kompetenci un pieņemto lēmumu saistošajām sekām. Dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums, ar kuru uzdots nodot prasījuma tiesības pret kādu no dzīvokļu īpašniekiem, uzskatāms par tiesisku pamatu un pilnvarojumu noslēgt cesijas līgumu. Pilnvarniekam ir pienākums rīkoties saskaņā ar doto uzdevumu. Neesot tiesiskam pamatam (pilnvarojumam) atcelt cesijas līgumu, pilnvarniekam nav tiesību šādu darījumu slēgt. Prasītājs savas prasījuma tiesības atdeva biedrībai "/nosaukums A/", kura atsauca lūgumu par procesuālo tiesību pārņemšanu, līdz ar ko dotajā lietā prasītājai nav prasījuma tiesību.

Tiesa ir atteikusi apmierināt lūgumu par tiesvedības apturēšanu līdz tiek izskatīta lieta par cesijas līguma atzīšanu, nepamatojot to un nenorādot iemeslus, kas bija par pamatu atteikumam.

Atbildētāja jau kopš strīda sākuma ir iebildusi pret prasītāja tiesībām apsaimniekot, izrakstīt rēķinus, pieprasīt samaksu par pakalpojumiem, tiesa to nav ņēmusi vērā. Tāpat tiesa nav ņēmusi vērā, ka prasītājam vairākkārt ir nosūtīti atgādinājumi par dokumentu, kas apliecinātu prasītāja tiesības apsaimniekot un pārvaldīt dzīvojamo māju uzrādīšanu atbildētājai. Kā arī lietā nav pierādījumu, ka prasītājs būtu sniedzis atbildi vai uzrādījis dokumentus. Tiesa nav ņēmusi vērā atbildētājas lūgumu izprasīt no prasītāja kvalifikāciju apliecinošus dokumentus, kas apliecinātu prasītāja kompetenci veikt dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Tāpat tika lūgts izprasīt dokumentu oriģinālus, lai varētu pārliecināties tiesā iesniegto dokumentu atvasinājumu atbilstību un autentiskumu. Tiesa nav pamatojusi, kāpēc šie lūgumi netika ņemti vērā.

Vērš tiesas uzmanību, ka lietas izskatīšanas gaitā prasītāja kā pierādījumus iesniegusi jaunus rēķinus par to pašu periodu, kuriem ir tie paši numuri, kādi bija iepriekš, rēķiniem nav izrakstīšanas datumu un tos sastādījusi cita persona. Turklāt prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu un pierādītu, ka tā būtu savlaicīgi izsniegusi vai izsūtījusi rēķinus par strīdus periodu. Savukārt tiesa nav vispusīgi un pilnīgi izvērtējusi iesniegtos rēķinus un tajos norādīto informāciju.

Lietas materiālos atrodas pierādījumi, kas apliecina, ka 2016.gada 1.jūnijā noņemtā karstā ūdens skaitītāja rādījums ir identisks 2012.gada skaitītāju maiņas aktā uzrādītajam, kas pierāda, ka karstais ūdens netika patērēts.

Uzskata, ka ūdens zudumi nav uzskatāmi par saņemto pakalpojumu, jo izmaksas par ūdens starpību ir dzīvojamās mājas pārvaldnieka zaudējumi, kas radušies pakalpojuma sniegšanas laikā, līdz ar ko dzīvokļu īpašniekiem nav pienākums veikt samaksu par nesaņemtu pakalpojumu.

Tāpat tiesa nav vērtējusi, kuri pierādījumi apstiprina prasītājas tiesības prasīt naudas summas par maksājumu pozīcijām "jumta remonts" un "jumta mīkstais segums", kas ir ietverti aprēķinā. Turklāt lietā ir iesniegti pierādījumi, kas apliecina, ka prasītājas organizētais un veiktais jumta remonts ir veikts nekvalitatīvi, paviršu, pārkāpjot normatīvo aktu prasības, kā rezultātā iebruka atbildētājas dzīvokļa griesti un tika bojāts īpašums, ka bija nepieciešamība meklēt citu pagaida dzīvesvietu. Uzskata, ka pie šādas situācijas nav pamatota samaksa par jumta remontu. Turklāt lietā nav iesniegti pierādījumi, ka šādi pakalpojumi ir sniegti atbildētājai.

Tāpat prasītāja nav iesniegusi tiesā pierādījumus, kas pierāda, ka prasītajai ir radušies izdevumi, kas saistīti ar pasta pakalpojumu izmantošanu un izdevumi, kas saistīti par dzīvojamās mājas apsaimniekošanai nepieciešamās infrastruktūras uzturēšanu, kurus atbildētājai būtu pienākums apmaksāt. Nav pamatota tiesas atsauce uz 08.02.2010. dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu, kā pamatojumu prasības apmierināšanai, jo dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums nepierāda faktu, ka prasītāja būtu veikusi lēmumā norādītās darbības.

Atbildētāja ir mēģinājusi strīdu ar prasītāju risināt Patērētāju tiesību aizsardzības centrā (turpmāk PTAC). Savos paskaidrojumos PTAC prasītāja ir norādījusi, ka tai nav nekāda sakara ar /adrese/ namu lit.1 dzīvokļu īpašniekiem, kas pierāda, ka prasītāja ir atzinusi, ka tai nav tiesības prasīt no atbildētājas saistību izpildi.

Tiesa spriedumā nav pamatojusi, kāpēc tā vieniem pierādījumiem devusi priekšroku salīdzinājumā ar cietiem pierādījumiem.

Prasītāja iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību (5.sējums, lietas 135.-139.lapa) norādot, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Ar dzīvojamās mājas /adrese/ lit.1 un lit.2 dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokolu pārvaldīšanas maksa noteikta Ls 0,35 m^2, biedrībai paredzēts pilnvarojums slēgt līgumus ar komunālo pakalpojumu operatoriem un dzīvokļu īpašniekiem, noteiktas tiesības ar 2010.gada 1.martu iekasēt visus ieņēmumus par komerclīgumiem, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, kā arī apstiprināts pārvaldīšanas līgums, ko atbildētāja nav parakstījusi, bet kurš viņai ir saistošs.

Atbilstoši pārvaldīšanas līgumam atbildētajai ir pienākums veikt maksājumus par nekustamā īpašuma pārvaldīšanu, uzturēšanu un apsaimniekošanu, komunālajiem un citiem pakalpojumiem, kā arī tiesības apstrīdēt viņai izrakstītos rēķinus līdz katra mēneša pēdējam datumam, pamatojot to rakstiski, ko atbildētāja nav darījusi.

Tā kā prasītāja pārstāvim tika liegta pieeja atbildētājas dzīvoklī esošajiem ūdens skaitītājiem, tad aukstā ūdens patēriņš sākotnēji tika aprēķināts pēc dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā paredzētā pieņēmuma 6 m^3 vienam iedzīvotājam un 4 m^3 karstā ūdens uzsildīšanu, bet ar 2012.gadu aprēķini tika veikti saskaņā ar atbildētājas norādīto informāciju par skaitītāju rādījumiem. Atbildētāja nebija informējusi prasītāju, ka nepatērē karsto ūdeni. Pārvaldīšanas līgumā ir paredzēta vienota aukstā un karstā ūdens rādījumu nodošanas kārtība. Atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, nav pierādījusi, ka ir nodevusi ūdens skaitītāju rādījumus. Uzskata, ka ir pamatoti aprēķināta aukstā un karstā ūdens patēriņš, saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības 2010.gada 8.februāra kopsapulcē un pārvaldīšanas līgumā paredzētajiem ūdens patēriņa pieņēmumiem.

Tāpat nav pamatoti atbildētājas argumenti attiecībā uz rēķinos iekļautajām pozīcijām "pasta pakalpojumi", jo dzīvokļu īpašnieku 2010.gada 8.februāra kopsapulcē ir nolemts rēķinos iekļaut arī Latvijas pasta izdevumus (4.3.punkts), kas radušies sūtot rēķinus ar pasta starpniecību. Tāpat minētajā kopsapulcē tika nolemts rēķinos papildus iekļaut visus mājai nepieciešamos remonta un apsaimniekošanas izdevumus (4.8.punkts). Ja atbildētāja uzskatīja kopsapulcē pieņemtos lēmumus par prettiesiskiem, viņai bija tiesības tos apstrīdēt ceļot prasību tiesā.

Atbildētāja apstrīd gan noslēgtos pilnvarojuma līgumus, gan 2015.gada 3.novembra cesijas līgumu. Ar spēkā stājušos spriedumu nav atcelts ne pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums, ne cesijas līgums. Arī konkrētajā lietā šie dokumenti netiek lūgti atzīt par spēkā neesošiem, līdz ar ko tiesai nav pamata atbildētājas argumentus attiecībā uz minēto izvērtēt un ņemt vērā. Tāpat tiesa spriedumā nav atsaukusies uz Biedrību un nodibinājuma likumu, bet citējusi profesora K.Torgāna komentāru, ka saistīts ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu pieņemšanu.

Atbildētāja uzskata, ka prasītājam nav prasījuma tiesības, bet Civillikuma normas paredz pusēm tiesības ne tikai vienoties par tiesību cesiju, bet tāpat arī tiesības vienoties par iepriekš noslēgta cesijas līguma atcelšanu.

Tas vai biedrības pārstāvja rīcība, vienojoties par cesijas atcelšanu, bija atbilstoša dzīvokļu īpašnieka dotajam uzdevumam par prasījuma tiesību nodošanu, nevar izraisīt cesija līguma atcelšanas spēkā neesamību. Ar cesijas līguma atcelšanu prasītājs ir atguvis prasījuma tiesības par parāda piedziņu no atbildētājas.

Attiecībā uz atbildētājas lūgumu apturēt tiesvedību lietā, tiesa pamatoti noraidīja to, jo nebija iestājies neviens no Civilprocesa likumā norādītajiem nosacījumiem tiesvedības apturēšanai.

Nav pamata atbildētājas apgalvojumam sarakstē ar Patērētāju tiesību aizsardzības centru, ka prasītājam nav nekādu saistību pret atbildētāju, tieši pretēji atbildētājai pieder dzīvoklis daudzdzīvokļu mājā, kuras apsaimniekošanu veic prasītājs saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu.

2016.gada 29.augustā Rīgas apgabaltiesas tiesnesis ierosinājis apelācijas tiesvedību (5.sējuma, lietas 133.lapa).

2016.gada 31.augustā lieta, saskaņā ar Civilprocesa likuma $32.^1$ panta pirmo un otro daļu un Augstākās tiesas priekšsēdētāja lēmumu, nodota izskatīšanai Kurzemes apgabaltiesai (5.sējums, lietas 144.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas /pers. E/ pārstāvis /pers. J/ uzturēja apelācijas sūdzību, prasību neatzina. Vērsa uzmanību uz Dokumentu juridiskā spēka likumu un Augstākās tiesas 2016.gada 29.februāra lēmumā lietā Nr.SKC-1049/2016 norādīto par dokumentu juridisko spēku. Papildus paskaidroja, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumiem Nr.916 visi rēķini lietā nav pierādījumi, tie ir rēķini bez datuma un paraksta, rēķini bez paraksta (1.sējumā līdz lietas 138.lapai, 138.-141., 160.-168.lapa; 2.sējuma 152.-186.lapa). Norādīja, ka rēķini netika izsniegti atbildētājai, par to nav iesniegti pierādījumi, frāzes rēķinos par to derīgumu bez paraksta neatbilst likuma nosacījumiem. Paskaidroja, ka rēķini nevar būt pierādījumi lietā, dokumentam, lai apmaksātu pakalpojumu, jābūt ar personisko parakstu. Lietā esošais kopsapulces protokols nav oriģināls, tā atvasinājums neatbilst Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumiem Nr.916, kopijas nav pareizi apliecinātas, ar Pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma oriģinālu pirmās instances tiesā neļāva iepazīties, līgums noslēgts starp īpašniekiem un apsaimniekotāju, bet parakstu

nav. Atzina, ka pakalpojumi ir saņemti, bet rēķinus neapmaksā, jo nepiekrīt summām, nezina par ko atbildētāja nav maksājusi. Atbildētājai neesot bijis zināms 2010.gada februārī noslēgtais Pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums. Vērsa uzmanību uz Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta otro daļu. Paskaidroja, ka atbildētāja īpašnieku kopsapulcē piedalījās, bet par papildinājumiem nezināja. Norādīja, ka kopsapulces protokoli, pārvaldīšanas līguma oriģināls nav uzrādīti, tāpēc pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots. Nezināja, vai atbildētāja kādu laiku ir maksājusi prasītājam par pakalpojumiem. Atzina, ka atbildētāja liedza pārbaudīt skaitītāju un komunikāciju stāvokli savā dzīvoklī, jo prasītājs nevarēja uzrādīt, ka ir apsaimniekotājs. Pārstāvis nevarēja atbildēt, kāpēc gadiem nav veikti maksājumi, norādīja, ka viens maksājums veikts tieši pakalpojumu sniedzējam par siltumu, lietā ir viens rēķins.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja pārstāvis /pers. G/ uzturēja prasību, apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu. Paskaidroja, ka 2012.gada 18.martā /pers. E/ iepazinās ar visu mājas grāmatu un lietā iesniegto dokumentu oriģināliem, bet tiesā par to pierādījumi nav iesniegti. Norādīja, ka atbildētāja nemaksāja arī iepriekšējam apsaimniekotājam, strīdā līdzi velkas vecie parādi. Paskaidroja, ka atbildētāja pēkšņi sāka apmaksāt rēķinus pilnā apmērā 2012.gada aprīlī, maksāja arī visu 2013.gadu un 2014.gada trīs pirmos mēnešus, iebildumus necēla, pretenzijas par sniegtajiem pakalpojumiem no atbildētājas nav saņemtas. Norādīja, ka jautājums par jumta segumu nav skatāms šajā prasībā. Atzina, ka pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums tika izlasīts īpašnieku pilnsapulcē, bet parakstīja to pēc tam atsevišķi.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija pārbaudījusi pierādījumus, noklausījusies pušu paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka prasība pārsūdzētajā daļā ir nepamatota un noraidāma.

Civillietu tiesas kolēģija ar 2016.gada 22.novembra protokollēmumu (5.sējums, lietas 150.lapa), saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.pantu nolēma aizstāt civillietā prasītāju biedrību "/nosaukums B/" ar Biedrību "/nosaukums A/", ņemot vērā iesniegto pieteikumu un 2016.gada 1.aprīļa Cesijas līgumu par parāda saistību prasījuma tiesību nodošanu (5.sējums, lietas 157., 158.-159.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu tiesa izbeidz tiesvedību, ja prasītājs atteicies no prasības, un tiesa šo atteikšanos ir pieņēmusi.

No pierādījumiem lietā (5.sējums, lietas 81.-82.lapa), redzams, ka prasītājs pirmās instances tiesā ir atteicies no prasības daļā par līgumsoda piedziņu, savukārt apelācijas sūdzībā par atteikšanos no līgumsoda piedziņas nekādi iebildumi nav celti. Secīgi nav pamata apšaubīt, ka jautājums par tiesvedības izbeigšanu prasības daļā par līgumsoda piedziņu ir izspriests ar pirmās instances tiesas spriedumu, un apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt, ka tiesvedība prasības daļā par līgumsoda piedziņu ir izbeidzama.

Tāpat tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka prasītājam zināmas Civilprocesa likuma 225.pantā norādītās tiesvedības izbeigšanas sekas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa nosaka, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbilstoši šiem noteikumiem apelācijas instances tiesa skata pēc būtības prasītāja prasību, kas celta pirmajā instancē vai nu pilna apjomā, vai kādā tās daļā, atkarībā no apelācijas sūdzībā norādītā. Lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā nosaka prasības pieteikums, pirmās instances tiesas spriedums un apelācijas sūdzība (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. II daļa (29.-60.1 nodaļa). Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā.-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2012, 715.-716.lpp.*).

Kā redzams no apelācijas sūdzības atbildētāja apstrīd prasītāja tiesības apsaimniekot dzīvojamo māju /adrese/, kā arī apstrīd lietā iesniegto rēķinu pamatotību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 192.pantam tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.panta prasībām tiesa lietas apstākļus noskaidro pēc tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem un novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem. Minētās tiesību normas nepiešķir tiesai tiesības nepārbaudīt un nevērtēt lietā esošos pierādījumus. Tāpat ir ņemami vērā Civilprocesa likuma 10. un 93.panta nosacījumi.

Latvijas Republikas Satversmes 92.pants nosaka, ka ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu tiesu, arī likuma „Par tiesu varu" 3.panta otrajā daļā garantētas personas tiesības uz lietas izskatīšanu, ievērojot visas taisnīguma prasības. Tādējādi taisnīgums atzīstams par vienu no svarīgākajiem tiesvedības principiem (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 176.lpp.*). Turklāt civilprocesā blakus daudzkārt pieminētajām personas tiesībām uz taisnīgu tiesu (Satversmes 92.p.) pastāv sacīkstes princips, kurš liedz atsaukties vēlāk uz pierādījumiem, kuri varēja tikt, bet netika iesniegti termiņā (*sk. CIVILPROCESA LIKUMA KOMENTĀRI. I daļa (1.-28.nodaļa). Sagatavojis Autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2011, 259.lpp.*).

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājai 2007.gada 21.novembrī zemesgrāmatā ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr./numurs/, /adrese/ (3.sējums, lietas 111.lapa).

Atbilstoši Civillikuma 3.pantam katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijusi spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Tā kā no sākotnējā prasības pieteikuma un sākotnējā parāda aprēķina (1.sējums, lietas 4.-6., 171.lapa) secināms, ka parāds ir sācis veidoties no 2010.gada februāra, un saskaņā ar iesniegtajiem prasības pieteikuma grozījumiem un precizētajiem parāda aprēķiniem prasība tiek uzturēta par periodu līdz 2015.gada 31.jūlijam, tad nav pamata apšaubīt, ka dzīvokļu īpašuma statusu, dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības kompetenci un lēmumu pieņemšanas kārtību reglamentē gan Dzīvokļa īpašuma likums, gan likums "Par dzīvokļa īpašumu"*(spēkā līdz 2010.gada 1.novembrim)*.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 27.[1] pants noteica, ka par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce, uz kuru uzaicināmi visi daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieki. Dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums ir saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem, ja „par" balsojusi vairāk nekā puse no dzīvokļu īpašnieku skaita.

Lai atzītu, ka atbildētājai daudzdzīvokļu mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopsapulces 2010.gada 8.februāra lēmums ir saistošs, nepieciešams konstatēt, ka šis lēmums pieņemts, ievērojot likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 27.[1] panta noteikumus.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2010.gada 8.februāra dzīvokļu un nedzīvojamo telpu īpašnieku kopsapulcē par dzīvojamās mājas

/adrese/, apsaimniekotāju ir ievēlēta Biedrība /Nosaukums B/ (1.sējumu, lietas 13.-16.lapa). Sākotnējais prasītājs Biedrība "/nosaukums B/" saskaņā ar īpašnieku kopības (kopsapulces) 2010.gada 8.februāra lēmumu pilnvarota pārvaldīt un apsaimniekot minēto ēku /adrese/, kā arī slēgt visus līgumus ar pakalpojumu sniedzējiem.

No minētā īpašnieku kopsapulces protokola izraksta redzams, ka šo protokolu parakstīja 30 no 42 mājas dzīvokļu īpašniekiem. Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka ar šo izrakstu no protokola apstiprinās, ka lēmums par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu pieņemts atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 27.[1] panta noteikumiem, jo „par" nobalsojuši vairāk nekā puse no dzīvokļu īpašnieku skaita.

Ar iepriekš norādīto 2010.gada 8.februāra īpašnieku kopsapulces protokolu arī apstiprinās, ka atbildētāja kā vienīgā no dzīvokļu īpašniekiem ir balsojusi pret dzīvojamās mājas apsaimniekošanas tiesību nodošanu Biedrībai /Nosaukums B/ (kopsapulces protokola 1.punkts). Līdz ar to par nepamatotiem ir atzīstami apelātores pārstāvja iebildumi tiesas sēdē par to, ka /pers. E/ nezināja par 2010.gada februārī noslēgto Pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka 2010.gada 8.februāra dzīvokļu un nedzīvojamo telpu īpašnieku kopsapulcē pieņemtie lēmumi apstrīdēti. Secīgi Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt dzīvokļu un nedzīvojamo telpu īpašnieku 2010.gada 8.februāra sapulces lēmumu tiesiskumu.

Tādējādi atbildētājas pienākums veikt maksājumus izriet no strīdus laika posmā spēkā esošā likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmās daļas, 12.panta un Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.panta. Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmajā daļā noteikts, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt saskaņā ar minētā panta otro daļu - šim nolūkam dzīvokļu īpašnieki izveido dzīvokļu īpašnieku sabiedrību vai slēdz savstarpēju līgumu Civillikumā noteiktajā kārtībā.

Lietā nav strīda par to, ka starp Biedrību /Nosaukums B/ un atbildētāju nav noslēgts atsevišķs dzīvojamās mājas un tai piesaistītā zemes gabala pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums. Neskatoties uz to atbildētājai, saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" *(spēkā līdz 2010.gada 1.novembrim)* 8.panta pirmo daļu un 12.pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10., 13.pantu un Civillikuma 1067.-1072.pantu, ir pienākums maksāt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu proporcionāli savai īpašuma daļai kopīpašumā, neatkarīgi no tā vai starp pusēm ir vai nav noslēgts dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un uzturēšanas līgums.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants (*līdz 2010.gada 1.novembrim likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants*) nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumus, tajā skaitā pienākumu segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana, u.c.). Likuma 13.pants paredz, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

No pierādījumiem lietā secināms, ka atbildētājai ir pretenzijas pret jebkuru (gan vēsturiskiem, gan šā brīža) nekustamā īpašuma /adrese/ apsaimniekotāju. No pieteikuma un prasības pieteikuma (4.sējums, lietas 34.-38., 33., 117.-125., 116.lapa) redzams, ka 2016.gada janvārī un februārī /pers. E/ ir cēlusi tiesā prasības pret Biedrību /Nosaukums B/ un Biedrību "/nosaukums A/" par īpašnieku kopības 2015.gada 2.novembra, 11.novembra un 2.decembra lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem un 2015.gada 3.novembra cesijas līguma par parāda saistību prasījuma nodošanu, kas noslēgts starp atbildētājiem, atzīšanu par spēkā neesošu no noslēgšanas dienas, par ko ierosinātas civillietas, kas atbildētājai devis pamatu pieteikt lūgumus par tiesvedības apturēšanu. Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka /pers. E/ lūgums par tiesvedības apturēšanu līdz spēkā stāsies nolēmums viņas prasībā par dzīvokļu īpašnieku kopsapulču lēmumu atzīšanu par pretlikumīgiem ir izlemts ar pirmās instances tiesas 2016.gada 7.marta lēmumu (4.sējums, lietas 130.lapa). Nepamatots tiesas kolēģijas ieskatā ir apelātores viedoklis, ka tiesas lēmums nav motivēts. Tiesa norādījusi, ka celtā prasība nav šķērslis izskatīt prasību par parāda piedziņu. Minētajam viedoklim pievienojas arī tiesas kolēģija, jo piedzenamās summas apmērs un periods nav attiecināmi uz 2015.gada novembrī un decembrī pieņemtajiem lēmumiem, tātad neattiecas uz izskatāmās prasības priekšmetu un pamatu. Lai arī pirmās instances tiesa nav pieņēmusi atsevišķu nolēmumu par /pers. E/ celto prasību 2015.gada 3.novembra cesijas līguma par parāda saistību prasījuma nodošanu apstrīdēšanai, tā savu viedokli par minēto cesijas līgumu un vēlāko atcēlējlīgumu ir paudusi spriedumā. Minētais nav pamats uzskatīt, ka tā dēļ aizskartas apelātores tiesības, un par to izteiktie iebildumi apelācijas sūdzībā, tiesas kolēģijas ieskatā, ir nepamatoti. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šajā lietā nav pamata piemērot Civilprocesa likuma 214.panta 5.punktā noteikto par tiesvedības apturēšanu, ņemot vērā apelātores izteiktos lūgumus un pievienotos pierādījumus.

Lietai pievienotie īpašnieku kopības lēmumi apstiprina, ka konkrētās mājas dzīvokļu un nedzīvojamo telpu īpašnieku kopība ir lēmusi par visu rēķinos iekļauto apmaksas pozīciju noteikšanu.

2010.gada 8.februāra kopsapulces protokols (2.sējums, lietas 246.-250.lapa) pierāda, ka

dzīvokļu īpašnieku kopība lēmusi par pārvaldīšanas maksas noteikšanu Ls 0,35/m^2. Nolēmusi koplietošanas elektroenerģijas, atkritumu izvešanas rēķinu summas iekļaut ikmēneša rēķinā, sadalot to proporcionāli dzīvokļu īpašumu skaitam; nolēmusi Latvijas pasta izdevumus iekļaut rēķinos. Nolēmusi ūdens starpību, kas radīsies starp īpašnieku nodotiem datiem un centrālo ūdens skaitītāju, sadalīt proporcionāli dzīvokļu skaitam, pirms ūdens skaitītāju demontāžas vai nomaiņas uzaicinot mājas apsaimniekotāju skaitītāju rādījumu nolasīšanai un akta sastādīšanai. Vienlaicīgi nolēmusi, ka dzīvokļu īpašniekiem, kas nenodos aukstā ūdens rādījumus, tiks piemērots aprēķins 6 m^3 mēnesī vienam iedzīvotājam, par karstā ūdens uzsildīšanu tiks piemērots tarifs 4 m^3 mēnesī vienam iedzīvotājam. Nolemts, ka mājas siltumapgādes un ūdens komunikāciju apkalpošanas tarifs paliek Ls 0,04/m^2; siltumenerģiju aprēķinās par katra dzīvokļa platību, ierēķinot koplietošanas telpu apsildīšanu. Nolemts rēķinos papildus iekļaut visus mājai nepieciešamos remonta un apsaimniekošanas izdevumus, dalot tos proporcionāli dzīvokļu īpašumu skaitam. Vienlaicīgi kopsapulce nolēmusi pieņemt no 2010.gada 1.marta pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu par daudzdzīvokļu mājas /adrese/ kopīpašumā esošās daļas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kas noteikta kā protokola neatņemama sastāvdaļa (3.sējums, lietas 21.-31.lapa).

Līdz ar to kolēģija uzskata par nepamatotu apelācijas sūdzībā izteikto argumentu, ka rēķinos nepamatoti iekļauti maksājumi par ūdeni, tā uzsildīšanu, pasta pakalpojumiem, tehnisko apkalpošanu, jumta remontu, jumta mīksto segumu.

No pierādījumiem lietā redzams, ka prasītājs iesniedzis detalizētus komunālo pakalpojumu aprēķinus no 2010.gada 1.februāra līdz 2015.gada 31.jūlijam (1.sējums, lietas 172.-191.lapa, 2.sējums, lietas 199.-245.lapa; 3.sējums, lietas 32.-41., 134.-135. lapa; 5.sējums, lietas 59.-65.lapa). Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja šos aprēķinus apstrīdējusi. Kā atbildi uz prasītāja celto prasību atbildētāja ir cēlusi pretprasību par zaudējumu, kas radušies jumta remonta rezultātā, piedziņu (3.sējums, lietas 153.-157.lapa), ko pirmās instances tiesa pamatoti atteikusi pieņemt, norādot, ka zaudējumu piedziņai ir ceļama atsevišķa prasība (3.sējums, lietas 160.-161.lapa). Tiesas kolēģija piekrīt apelātores norādei, ka tiesai jāvērtē visi pieņemtie pierādījumi, taču tiesas kolēģijas ieskatā /pers. E/ 2016.gada 13.aprīlī iesniegtais rakstveida pierādījums – eksperta atzinums par jumta tehnisko stāvokli (5.sējums, lietas 69.-80.lapa) nav attiecināms uz celto prasību, tās priekšmetu un pamatu.

Ar dzīvojamās mājas /adrese/ lit.1 un lit.2 dzīvokļu īpašnieku 2011.gada 10.marta kopsapulces protokola Nr.8. izrakstu (1.sējums, lietas 145.-147.lapa) pierādīts, ka kopsapulce nobalsojusi par mājas lit.1 jumta remontam nepieciešamo kredītu Ls 7 500 apmērā, nosakot kredīta atmaksu katram dzīvokļa īpašumam Ls 0,08/m^2 līdz kredīta summas atmaksai, izveidojusi darba grupu no dzīvokļu īpašniekiem mājai lit.1, lai novērtētu nepieciešamos remonta apjomus, izvēlētos būvuzņēmēju, apstiprinātu remonta tāmes un piedalītos faktisko darbu kvalitātes novērtēšanā. Kopsapulce apstiprinājusi to pašu apsaimniekošanas maksu Ls 0,35/m^2, nolemts, ka dzīvokļu īpašniekiem, kas nenodos aukstā ūdens rādījumus, tiks piemērots aprēķins 6,08 m^3 mēnesī vienam iedzīvotājam.

Kolēģijai nav šaubu, ka mājas jumta remontam kredīts ir paņemts tieši kopsapulcē paredzētajā apmērā, ka jumta remonts ir veikts saskaņā ar noslēgto līgumu ar SIA "/nosaukums C/", tā izstrādāto tāmi par summu Ls 7 041,11 un 2011.gada 16.jūnijā sastādīto pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.26/04-11 (1.sējums, lietas 155., 156.-157., 158.-160.lapa). Tā kā aizdevums izlietots paredzētiem mērķiem, tad veicama kredīta atmaksa, atmaksājamā kredīta summu jumta remontam atbildētāja nav apstrīdējusi. Tiesas kolēģija norāda, ka kredīta atmaksa nav apelātorei personīgi sniegts pakalpojums. Tas ir pakalpojums, kas sniegts visai īpašnieku kopībai, un atbildētājai par to ir jāmaksā attiecīgā daļa. Tiesas kolēģija arī atzīst, ka jumta remonta kvalitāte nav saistāma ar izlietotā kredīta atmaksas pienākumu, bet visi strīdi ar remonta veicēju un par remonta kvalitāti ir risināmi atsevišķā tiesvedībā.

No 2010.gada 8.februāra kopsapulces protokolam pievienotā pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma (3.sējums, lietas 21.-31.lapa) 6.6.apakšpunkta secināms, ka dzīvokļa īpašniekiem ir vienota aukstā un karstā ūdens rādījumu nodošanas kārtība; rēķinā norādītajos datumos dzīvokļa īpašnieks aizpilda pasakni ar ūdens skaitītāju rādījumiem, apstiprinot to ar parakstu, un iemet apsaimniekotāja pastkastītē. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja šo pienākumu izpildījusi, ka viņa līdz 2012.gada aprīlim būtu pasta kastē iemetusi ūdens skaitītāju rādījumus. Tiesas kolēģija atzīst, ka ar atbildētājas iesniegtajiem 2008.gada 3.jūnija un 2012.gada 31.maija aktiem par aukstā un karstā ūdens skaitītāju pārbaudi (1.sējums, lietas 196., 197.lapa), 2010.gada 28.maija Aktu par fakta fiksēšanu (1.sējums, lietas 73.-75.lapa) neapstiprinās, ka atbildētāja līdz 2012.gada aprīlim (kas redzams no aprēķiniem lietā) būtu apsaimniekotāja pastkastītē iemetusi ūdens skaitītāju rādījumus. Tā kā tiesas kolēģijas secina, ka lietā neatrodas pierādījumi par ikreizēju ūdens patēriņa mērījumu nodošanu atbilstoši kopības lēmumā noteiktajam, un ņemot vērā 2010.gada 8.februāra kopsapulcē pieņemto lēmumu, kā rīkoties gadījumos, kad netiek nodoti ūdens patēriņa rādījumi, tad nav pamata atzīt prasītājas rīcību, aprēķinot ūdens patēriņu saskaņā ar kopsapulces lēmumu, par neatbilstošu dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumam. Lietā nav strīdu, ka no 2012.gada 1.aprīļa atbildētājas dzīvoklī ūdens patēriņu aprēķina pēc skaitītāju rādījumiem.

Ar dzīvokļu īpašnieku 2013.gada 21.marta kopsapulces protokolu Nr.2 (2.sējums, lietas 251.-253.lapa) pierādīts, ka apsaimniekošanas maksa joprojām noteikta Ls 0,35/m^2. Noteikusi kredīta par jumta remontu atmaksas kārtību no 1.maija līdz 30.septembrim Ls 0,25/m^2, no 1.oktobra līdz 30.aprīlim – Ls 0,08/m^2.

Ar dzīvokļu īpašnieku 2014.gada 20.marta kopsapulces protokolu Nr.3. kopsapulce noteikusi apsaimniekošanas maksu 0,50 EUR /m^2; nolēmusi uzstādīt C klases ūdens skaitītājus, kā arī apstiprinājusi pārvaldnieka lēmumu par pagalma "čipēto" ārdurvju uzstādīšanu un loga nomaiņu 7.stāvā, nosakot apmaksas kārtību, izdevumus par ārdurvju nomaiņu dalot proporcionāli dzīvokļu īpašumu skaitam un iekļaut rēķinos laika periodā no 2014.gada jūnija līdz 2014.gada augustam (3.sējums, lietas 18.-20.lapa).

No dzīvokļu un nedzīvojamo telpu īpašnieku kopsapulces 2015.gada 17.marta protokola Nr.4 (5.sējums, lietas 22.-29.lapa) redzams, ka kopsapulce noteikusi apsaimniekošanas maksu 0,50 EUR /m^2. Kā arī nolemts, ja būs iespējams apsekot atbildētājai piederošo dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/, kur ir ūdens ieplūšanas vietas un sastādīt attiecīgo darbu tāmi, veikt daļēju "mīkstā jumta" remonta darbus, jumta remonta darbu piestādītos rēķinus apmaksāt propircionāli dzīvokļu īpašumu platībām.

Tāpat kā saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 27.[1] panta piekto daļu, tā arī saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešo daļu dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem, ja "par" balsojusi vairāk nekā puse no dzīvokļu īpašnieku skaita.

Dzīvokļa īpašnieku pienākumi noteikti Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantā, tajā skaitā piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā noteiktas kopīpašniekiem paredzētās obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, tajā skaitā dzīvojamās mājas uzturēšana, dzīvojamās mājas sanitārā apkope, siltumenerģijas piegāde, ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu nodrošināšana, sadzīves atkritumu izvešana, elektroenerģijas nodrošināšana dzīvojamās mājas kopīpašumā esošajai daļai, dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts un citas darbības, kas saistītas ar mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

Kolēģijai nerodas šaubas, ka atbilstoši Dzīvojamo māju pārvadīšanas likuma 10.panta otrai daļai, konkrētās dzīvojamās mājas kopīpašnieki tieši prasītājai uzdevuši mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas uzdevumus. Minētā kopīpašnieku griba ir jāņem vērā arī atbildētājai.

Tāpat tiesas kolēģijai nerodas šaubas, ka tieši prasītāja ir noslēgusi līgumus ar attiecīgo pakalpojumu piegādātājiem AS "Rīgas siltums" (siltumenerģijas piegāde), AS "Latvenergo" un AS "Sadales tīkls" Elektroenerģijas piegāde), SIA "Rīgas ūdens" (ūdenspiegāde, sadzīves un lietus notekūdeņu savākšana), SIA "ENEFIT" (elektronenrģijas piegāde), SIA "L&T" un SIA "Clean R" (sadzīves atkritumu savākšana) un veic samaksu par nodrošinātajiem pakalpojumiem, ko apliecina iesniegtie rēķini lietā (1.sējums, lietas 81.-136.lapa; 2.sējums, lietas 6.-150.lapa; 3.sējums, lietas 42.-93.lapa; 5.sējums, lietas 8.-21., 31.-37., 45-58.lapa). Atbildētāja nekad nav apstrīdējusi faktu, ka prasītājs ir veicis iepriekš minēto pakalpojumu apmaksu.

Tiesas kolēģija par nepamatotiem atzīst apelātores pārstāvja iebildumus par iepriekš norādīto rēķinu neatbilstību Dokumentu juridiskā spēka likumam, jo atzīst, ka savstarpējo rēķinu noformēšanas veids attiecas tikai uz apsaimniekotāju un pakalpojumu piegādātājiem. Tāpat nepamatoti ir apelātores iebildumi, ka prasītājas iesniegtie dzīvokļu un nedzīvojamo telpu īpašnieku kopsapulču protokoli neatbilst Dokumentu juridiskā spēka likumam, atbildētāja Civilprocesa likuma 178., 179.panta kārtībā prasītājas iesniegtos rakstveida pierādījumus nav apstrīdējusi, nav iesniegusi pieteikumu par rakstveida pierādījumu viltojumu. Turklāt arī atbildētājas pārstāvis iesniedzis tiesā pierādījumus, kas neatbilst Dokumentu juridiskā spēka likumam (4.sējuma, lietas 81.-111.lapa).

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešai daļai dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi ir saistoši ikvienam dzīvokļa īpašniekam, ja "par" balsojuši dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vairāk nekā pusi no dzīvojamā mājā esošajiem dzīvokļu īpašumiem, izņemot tos gadījumus, kuros šā likuma 17.pantā paredzēts cits lēmuma pieņemšanai nepieciešamais balsu skaits vai lielāku nepieciešamo balsu skaitu noteikusi pati dzīvokļu īpašnieku kopība.

Tādējādi tiesas kolēģija atzīst, ka dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku 2010.gada 8.februāra, 2011.gada 10.marta, 2013.gada 21.marta, 2014.gada 20.marta un 2015.gada 17.marta kopsapulces lēmumi ir pilnībā saistoši arī atbildētājai. Atbildētājai, atbilstoši lēmumos noteiktajiem apmēriem un kārtībai, ir pienākums veikt maksājumus biedrībai, lai segtu dzīvokļu īpašnieku kopības noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu.

Kolēģijai nav pamats apšaubīt prasītāja iesniegto galējo parāda aprēķinu, tas izstrādāts pa pozīcijām, atbilstoši izrakstītajiem rēķiniem, ņemot vērā

arī atbildētājas samaksātās summas (5.sējums, lietas 7.lapa). Tiesas kolēģijas ieskatā apelātores rīcība attiecībā uz iebildumiem, ka prasītāja izrakstītie rēķini neatbilst Dokumentu juridiskā spēka likumam ir nepamatota un nekonsekventa. /pers. E/ nav izmantojusi Pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma 6.11.apakšpunktā noteikto tiesību apstrīdēt prasītāja izrakstītos rēķinus līdz mēneša pēdējam datumam, pamatojot to rakstiski (3.sējums, lietas 21-31.lapa).

Atbilstoši prasītāja iesniegtajiem rēķiniem un parāda aprēķinam 2010.gadā atbildētājai bija jāveic maksājumi Ls 1 090,71 apmērā, maksājumi nav veikti; 2011.gadā atbildētājai bija jāveic maksājumi Ls 1 369,88 apmērā, maksājumi nav veikti; 2012.gadā atbildētājai bija jāveic maksājumi Ls 884,57 apmērā, atbildētāja ir samaksājusi Ls 450,51; 2013.gadā atbildētājai bija jāveic maksājumi Ls 704,51 apmērā, atbildētāja ir samaksājusi Ls 660,97; 2014.gadā atbildētājai bija jāveic maksājumi 930,21 EUR apmērā, atbildētāja ir samaksājusi 323,89 EUR; 2015.gadā līdz 31.jūlijam atbildētājai bija jāveic maksājumi 852,71 EUR apmērā, maksājumi nav veikti. Līdz ar to kopējā parāda summa ir 5 638,27 EUR. Maksājumi aprēķināti par pozīcijām – apsaimniekošana, jumta remonta darbi, pasta pakalpojumi, aukstā ūdens skaitītājs, karstā ūdens uzsildīšana, karstā ūdens skaitītājs, apkure, ūdens un kanalizācija, atkritumu izvešana, tehniskā apkalpošana, elektrība koplietošanas telpās, lietus notekūdeņu norma, ūdens starpība un citi aprēķini (1.sējums, lietas 172.-191.lapa; 2.sējums, lietas 199.-245.lapa; 3.sējums, lietas 32.-41., 134.-135. lapa; 5.sējums, lietas 7., 59.-65.lapa).

Apelātores pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka apstrīdēti tiek rēķini par 2010., 2011.gadu, 2012.gadu, no aprīļa līdz decembrim (2.sējums, lietas 175.-183.lapa). Taču no prasītāja iesniegtā parāda aprēķina (5.sējums, lietas 7.lapa) secināms, ka minētos rēķinus par 2012.gadu, no aprīļa līdz decembrim atbildētāja gandrīz pilnībā ir samaksājusi, arī rēķini par 2013.gadu, no janvāra līdz novembrim ir samaksāti, tāpat ir samaksāti 2014.gada janvāra, februāra un marta rēķini. Savukārt rēķini, kas pēc sava noformējuma neatšķiras no atbildētājas apstrīdētajiem rēķiniem, t.i. 2014.gadā no janvāra līdz decembrim (3.sējums, lietas 8-17., 132.lapa) netiek apstrīdēti, trīs no tiem samaksāti. Analogi ir ar prasītāja izrakstītajiem 2015.gada rēķiniem, no janvāra līdz jūlijam (5.sējums, lietas 38.-44.lapa), atbildētāja tos nav apstrīdējusi. Tiesas kolēģijas ieskatā nepamatoti ir arī atbildētājas argumenti, ka rēķinus par 2010. un 2011.gadu nesaņēma. Tiesas kolēģija atzīst, ka faktu, ka atbildētāja rēķinus par 2010. un 2011.gadu saņēmusi, apliecina tas, ka 2011.gada 7.jūlija paskaidrojumiem pielikumā pievienots pārskats par /pers. E/ izrakstītiem rēķiniem (1.sējums, lietas 67., 68.-69.lapa), kā arī aprēķins, kas pievienots atbildētājas 2013.gada 28.oktobra paskaidrojumiem (1.sējums, lietas 201.lapa), /pers. E/ rakstiski apliecinātais (1.sējums, lietas 70.lapa). Lietas materiālos nav atrodams pierādījums apelātores pārstāvja tiesas sēdē apgalvotajam, ka /pers. E/ ir veikusi vienu maksājumu par siltumu tieši pakalpojuma sniedzējam. Savukārt no 29.05.2013. Maksājuma uzdevuma Nr.16 (1.sējums, lietas 206.lapa) ir redzams, ka /pers. E/ ir veikusi maksu par auksto ūdeni Ls 81 Biedrībai "/nosaukums B/", par laiku no 28.02.2010. līdz 30.04.2011., pēc skaitītāja. Tiesas kolēģija atzīst, ka minētā summa piedziņas procesā atrēķināma no kopējās parāda summas.

Tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas veiktie un tiesā iesniegtie aprēķini (1.sējums, lietas 68.-69., 201.lapa) ir nepamatoti, jo tie neatbilst dzīvokļu īpašnieku kopības pieņematajiem lēmumiem.

Tiesas kolēģija nepiekrīt arī apelācijas sūdzībā izteiktajam argumentam, ka atbildētājai nepamatoti veikti aprēķini par karsto un auksto ūdeni, un kā dzīvokļa īpašniecei nebūtu jāapmaksā ūdens zudumi, jo par to atbildīgs pats prasītājs. No pušu sarakstes secināms, ka atbildētāja atsakās ielaist savā dzīvoklī apsaimniekotāja parstāvi aukstā un karstā ūdens skaitītāju rādījumu nolasīšanai (1.sējums, lietas 70.lapa; 5.sējums, lietas 30.lapa), bet lietā nav strīda, ka no 2012.gada 1.aprīļa atbildētājas dzīvoklī ūdens patēriņu aprēķina pēc skaitītāju rādījumiem. Atbildētājas iesniegtie 2008.gada 3.jūnija un 2012.gada 31.maija akti par aukstā un karstā ūdens skaitītāju pārbaudi (1.sējums, lietas 196., 197.lapa), 2010.gada 28.maija Akts par fakta fiksēšanu (1.sējums, lietas 73.-75.lapa) tiesas kolēģijas ieskatā nepierāda faktu, ka atbildētāja ievērojusi dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par ūdens skaitītāju rādījumu nodošanu pasta kastē. Rēķinu pozīcija "ūdens starpība" ir noteikta ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu un iekļauta atbildētājas rēķinos no 2012.gada aprīļa, kad atbildētājai maksa par patērētā ūdens daudzumu tiek aprēķināta pēc skaitītāju rādījumiem. No 2012.gada aprīļa atbildētājai ir jāmaksā par rēķinu pozīcijām "karstā ūdens uzsildīšana", "karstā ūdens skaitītājs" un "aukstā ūdens skaitītājs" atbilstoši patēriņam, kas fiksēts ar ūdens patēriņa skaitītājiem, jo atbildētāja nodod skaitītāju rādījumus pārvaldniekam atbilstoši pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu 6.6.apakšpunktam. Arī par ūdens zudumu proporcionālu kompensēšanu ir lēmuši paši mājas īpašnieki, un minētos lēmumus neviens nav apstrīdējis.

Tiesas kolēģijai nav pamats apšaubīt pirmās instances tiesas konstatēto, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir vienojusies par pastāvošās samaksas par ūdens uzsildīšanu un apkuri aprēķināšanas kārtību. Jau iepriekš tiesas kolēģija spriedumā norādīja, ka lietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu atbildētājas apgalvojumus par prasītājas izrakstīto rēķinu nepamatotību. Tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja savos paskaidrojumos izteiktos iebildumus, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam un 104.panta pirmajai daļai nav pamatojusi ar pierādījumiem. Tiesas kolēģija secina, ka pēc vairākkārtējiem atbildētājas iebildumiem pirmās instances tiesas sēdēs, prasītājs ir iesniedzis izsmeļošus rēķinus un aprēķinus par apsaimniekošanu un komunālo pakalpojumu piegādi, rēķinos un aprēķinos ir norādes uz patērētā pakalpojuma cenu, iztērēto pakalpojuma apjomu un iegūto izcenojuma summu. Par prasītāja izskaidrotajiem tarifiem un aprēķiniem atbildētāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam, iebildumus nav cēlusi. Atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem nav pievienojusi nevienu apsaimniekotājam savlaicīgi iesniegtu pretenziju par izrakstītiem rēķiniem. Tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas iespējamās pretenzijas un strīdu pastāvēšanu par kādu noteiktu rēķinu pozīciju, nedod atbildētājai tiesības nemaksāt par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, kas atbildētājai tika nodrošināti.

Tiesas kolēģija norāda, ka pieņemtos lēmumus par pasta pakalpojumu apmaksu neviens nav apstrīdējis, līdz ar to dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs arī atbildētājai. Turklāt faktisku sūtījumu veikšanu atbildētājai apstiprina prasītāja iesniegtie pierādījumi (1.sējums, lietas 24., 26., 28., 30., 32., 34., 36., 38., 40., 42., 44., 46., 48., 50., 54., 56.lapa) un pašas atbildētājas iesniegtie rakstveida pierādījumi, kas izvērtēti iepriekš šajā spriedumā. Rēķinos iekļautie izdevumi par pasta pakalpojumiem un tehnisko apkalpošanu atbilst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā noteiktajām obligāti veicamām pārvaldīšanas darbībām un neietilpst dzīvokļu īpašnieku kopības noteiktajā atlīdzībā pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu. Rēķinu pozīcijas "pasta pakalpojumi", "jumta remonta darbi", "mīkstā jumta segums" un "tehniskā apkalpošana" ir pamatotas ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumiem.

Tiesas kolēģija nepiekrīt apelācijas sūdzībā izteiktajam argumentam, ka tiesa spriedumā nav vērtējusi, kāpēc tā nav iejaukusies prasītāja aprēķinos. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja no 2010.gada februāra apstrīdējusi kādu no saņemtajiem rēķiniem vai vērsusies pie prasītājas jeb konkrētā pakalpojumu sniedzēja ar lūgumu sniegt skaidrojumu par ūdensapgādes, apkures, elektroenerģijas vai atkritumu izvešanas pakalpojumu tarifiem.

Attiecībā par citu prasītāja norādīto pakalpojumu tarifu piemērošanu un to iekļaušanu rēķinos tiesas kolēģija norāda sekojošo.

Tiesas kolēģijai nerodas šaubas, ka ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifi aprēķināti atbilstoši Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2010.gada 12.maija lēmumam Nr.1/8 "Ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika", kas izdota saskaņā ar likuma "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 9.panta pirmās daļas 2.punktu un 25.panta pirmo daļu. Minētā metodika nosaka kārtību, kādā ūdenssaimniecības pakalpojumu sniedzējs aprēķina ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifu projektus. Turklāt saskaņā ar Rīgas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulatora 2007.gada 13.jūlija lēmumu, ar 2007.gada 1.oktobri tika noteikti konkrēti ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu tarifi, bet saskaņā ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2014.gada 28.maija lēmumu Nr.139, no 2014.gada 1.jūlija noteikti jauni SIA "Rīgas ūdens" ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifi, ar kuriem jebkura persona var iepazīties interneta vietnēs un mājas lapā. Arī attiecībā uz elektroenerģijas un apkures tarifiem Rīgā ir analoģiska situācija. Ir spēkā esoša Elektroenerģijas sadales sistēmas pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika, saskaņā ar kuru tiek noteikta kārtība, kādā aprēķina un nosaka sadales sistēmas pakalpojumu tarifus. Arī informācija par atkritumu izvešanas

tarifa izmaiņām pieejama pie atkritumu izvešanas pakalpojuma sniedzējiem, konkrēti šobrīd SIA "Clean-R", ar kuru prasītājam noslēgts līgums. Sabiedrisko pakalpojumu regulators nosaka atkritumu apglabāšanas tarifu, bet maksu par atkritumu izvešanu nosaka attiecīgā pakalpojuma sniedzējs - atkritumu izvešanas kompānija. Attiecībā uz apkures tarifiem ir spēkā esošs 2010.gada 14.aprīļa Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes lēmums Nr.1/7 "Siltumenerģijas apgādes pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika", saskaņā ar kuru tiek aprēķināts tarifs siltumenerģijas ražošanai, siltumenerģijas pārvadei, sadalei un siltumenerģijas tirdzniecībai. Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt pakalpojumu sniedzēju noteiktos tarifus, kuri iekļauti prasītāja aprēķinos.

Tiesas kolēģija norāda, ka atbildētājas iebildumi par to, kādas izmaksas ir vai nav attiecināmas uz viņas nekustamo īpašumu, neatbrīvo viņu no pienākuma segt apsaimniekošanas izdevumus proporcionāli domājamās daļas apmēram, kādu dzīvoklis sastāda no visa īpašuma, kā to nosaka Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pants.

Tiesas kolēģija atzīst, ka, ja atbildētāju neapmierina īpašnieku kopības pieņemtie lēmumi, viņai ir tiesības aicināt sasaukt īpašnieku kopsapulci, lai izteiktu priekšlikumus par pieņemto lēmumu grozīšanu. Tāpat ir tiesības apstrīdēt tiesā kopības lēmumus, ja tie neatbilst likumam, kā atbildētājus lietā norādot kopīpašniekus, nevis apsaimniekotājus. Šajā gadījumā nav pamata celt iebildumus pret apsaimniekotāju, kas dzīvokļu īpašnieku kopības vārdā prasa segt izdevumu daļu kopīpašumā.

Saskaņā ar tiesību normām daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopība ir augstākā lēmējinstitūcija, tā tiesīga izlemt kā risināma mājas apsaimniekošana un samaksas ieturēšana dzīvokļu īpašniekiem. Minētais secināms no Dzīvokļa īpašuma likuma 15., 16.panta, kas paredz, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir pārvaldes institūcija dzīvojamā mājā, kas sadalīta dzīvokļu īpašumos, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu noteikšanas un maksāšanas kārtību un citiem jautājumiem, kurus dzīvokļu īpašnieku kopība noteikusi par tādiem, kas ietilpst vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopības kompetencē. Dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam. Secīgi par nepamatotiem uzskatāmi apelātores iebildumi un šaubas par prasītāja kā apsaimniekotāja kvalifikāciju. Arī tas ir lēmums, ko pieņēmusi īpašnieku kopība, kas jārespektē atbildētājai.

Pārējos apelācijas sūdzībā minētos prasītājas argumentus tiesas kolēģija nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(61.punkts 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk* v *The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90));* Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu; Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums lietā 10153/82 Austria)*, jo tiem nav juridiskas nozīmes un tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Ņemot vērā iepriekš norādīto arī tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājas par labu Biedrībai "/nosaukums A/" (Biedrības "/nosaukums B/" tiesību un saistību pērņēmēja) piedzenams kopējais parāds par periodu no 2010.gada 1.februāra līdz 2015.gada 31.jūlijam 5 638,27 EUR apmērā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pilnībā nav izvērtējusi pušu iesniegtos pierādījumus lietā, taču tas tiesas kolēģijas ieskatā nav novedis pie nepareizas lietas izspriešanas pēc būtības. Apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt pamatā pretēju secinājumu izdarīšanai. Apelācijas sūdzībā norādītie apstākļi nav vērtējami kā pamats pirmās instances tiesas nolēmuma atcelšanai.

Civilprocesa likuma 195.pants, kas ir imperatīva norma, nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Pamatojoties uz minēto un Civillikuma 1765.pantu, tiesas kolēģija atzīst, ka nosakāmas prasītāja tiesības saņemt 6% (likumiskos procentus) gadā no piespriestā, bet vēl nepiedzītā pamatparāda 5 638,27 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā to spriedumā noteikusi pirmās instances tiesa, attiecīgi 460,27 EUR un 6,40 EUR (5.sējums, lietas 92.lapa).

No atbildētājas par labu valstij nav piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu piegādi apelācijas instances tiesā, jo atbildētāja tos samaksājusi iepriekš (3.sējums, lietas 159.lapa).

Prasītājs saņēmis advokāta juridiskos pakalpojumus pirmajā instancē un apelācijas instancē 1 073,14 EUR apmērā, ko apliecina attiecīgi rēķini, maksājuma uzdevumi (1.sējums, lietas 7.lapa; 3.sējums, lietas 123., 124., 148., 149., 150., 151.lapa; 5.sējums, lietas 67., 68., 140.lapa).

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem, kāpēc nav pamata atlīdzināt izdevumus par advokāta pakalpojumiem 71,14 EUR (Ls 50) apmērā (1.sējums, lietas 7.lapa) un 36 EUR apmērā (3.sējums, lietas 148., 149.lapa).

Tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo, otro un piekto daļu ar lietas vešanu saistītie izdevumi kopā nosakāmi 966 EUR apmērā, kas atzīstama par taisnīgu un samērīgu, ņemot vērā lietas sarežģītību, tiesas sēžu skaitu, advokāta piedalīšanos tiesas sēdēs un viņa iesaistīšanos prasības sagatavošanā, pierādījumu nodrošināšanā, piespriežami no atbildētājas par labu prasītājai.

Tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa 204.[1] pantu, atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas skaitāms no šī sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 194., 204.[1], 430., 432. un 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

Biedrības "/nosaukums A/" prasību pret /pers. E/ par pamatparāda piedziņu apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu Biedrībai "/nosaukums A/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, mājas apsaimniekošanas un sniegto pakalpojumu parādu no 2010.gada 1.februāra līdz 2015.gada 31.jūlijam 5 638,27 EUR (pieci tūkstoši seši simti trīsdesmit astoņi *euro* un 27 centi), tiesas izdevumus 466,67 EUR (četri simti sešdesmit seši *euro* un 67 centi) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 966 EUR (deviņi simti sešdesmit seši *euro*).

Noteikt Biedrībai "/nosaukums A/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestā, bet vēl nepiedzītā pamatparāda summas 5 638,27 EUR.

Izbeigt tiesvedību prasības daļā par līgumsoda piedziņu.

Noteikt /pers. E/sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums - 2016.gada 13.decembris.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Faktiskais sprieduma sastādīšanas datums -2017.gada 5.janvāris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese J.Mauliņa

Tiesnese R.Kraule

Tiesnese A.Klaiše